

ELŐSZÓ.

Kazinczy Gábor ez emlékbeszédet 1864 januárjában olvasta föl az akadémia ünnepélyes közülésén. Azonban csak némi töredékeket közölhettek belőle a lapok, legtöbbet Csengery *Budapesti Szemléje*. Egészen soha sem jelent meg, még az akadémia *Évkönyveiben* sem, a hol meg kellett volna jelennie. Kazinczy Gábor magával vitte a kéziratot, hogy javítson rajta, azonban 1864 ápril 18-án meghalván, a vissza nem küldött kézirat nem kerülhetett nyomtatás alá.

A boldogult fia, Kazinczy Arthur, a múlt év őszén beküldötte hozzám az elveszettnek hitt kéziratot, a melyet atyja iratai között megtalált. Ezennel közrebocsátom azt, épen Szemere Pál születésének századik évfordulóján.

Hadd ünnepelje százados emlékét a halottnak egy halott, a kit az élők között bizonyára senki sem mul felül az iránta való szeretet és kegyelet érzésében.

Buda-Pest, febr. 19. 1885.

Gyulai Pál.